

A Szentlélek Úristen az örök Szeretet, amelylyel a mennyei Atya és a Fiú szereti egymást. Most, amikor a Szentlélek alászáll és Szűz Mária feje felett is megjelenik a tüzes nyelv, az Ő szeplőtelen Szíve is megtelik szeretettel. Azóta a Szűzanyának Szíve a Szentlélek tüztől lángol, azóta az engesztelő szeretet legszentebb és legtökéletesebb áldozata. Valóban, az engesztelő áldozathoz kell a Szentléleknek ez a szeretete, amellyel azután végleg Istenbe olvad.

Ime, így avatta fel a Szentlélek a Szűzanyát harmadízben is engesztelő lélekké.

Az engesztelés hármasság jege.

A hármasság felavatásban az engesztelő áldozat hármasság jeget ismerhetjük fel. Az elsőben, a Szeplőtelen Fogantásban, az életszentséget; a másodikban a tisztaságot és a harmadikban a szeretetet. Az életszentség, a tisztaság és a szeretet az engesztelés hármasság jege. Ez a három lett a Boldogságos Szűz életének ismertető jege és lényege.

Erdey Ferenc.

A Boldogasszony és a Pálosok

A pécsi pálos kolostor ebédlőjében látható egy kép, mely B. Özsébet ábrázolja látomás közben. A rendi történetírók szerint B. Özsébetnek, már mint pilisi remetének egy alkalommal látomása volt. Apró, imbolygó lángnyelveket látott az erdő fái között, melyek egymáshoz közeledtek és egy hatalmas izzó tüzgömbbé egyesültek. B. Özsébet megkapta a látomás magyarázatát is. Az egyes lángnyelvek az erdőben élő egyes remetét jelentették. A tüzgömbbé való egyesülés pedig jelezte, hogy a külön élő remetéknek szerzetesi közösségi életre kell egyesülniök. E látomás alapján, mint isteni jelre, szervezte meg B. Özsébet az erdő remetéiből a magyar földnek eddig egyetlen szerzetesi hajtását: a Pálosrendet.

A jelzett kép a jelenést azzal egészíti ki, hogy az izzó tüzgömböt a Boldogságos Szűzanya tartja a kezében. Kifejezi ezzel, hogy a magyar Pálosrend a B. Szűz különös kegye és közbenjárása folytán jött létre. Az Ő kezének a műve. Az Ő édesanyjai kezében van sorsa is. Ezzel már eleve adva van működésének egyik kimagasló, jellegzetes vonása: a B. Szűz különös tisztelete és szolgálata.

A Szűzanya iránt való bizalom és tisztelet elsősorban a Rend közösségi életét és szellemét járja át és fogja egybe, mint B. Özsébet lelkének és életének hagyatékát. Ez izzította és hevítette az egyes rendtagok buzgóságát is.

Minden új jelentkező pálos szerzetesi életét a Boldogságos Szűznek való felajánlással kezdi. A pálos szerzetesi beöltözés első imája és éneke: Szűzanyám, Tied akarok lenni, a Te tiszta Mária-gyermeked.

Az így megkezdett szerzetesi élet napirendje át és át van szöve a Boldogságos Szűz kőszöntő, dicsőítő, Neki hódoló imádságokkal, fohásokkal és kőszöntésekkel. A reggeli felkeléstől az esti lefekvésig minden napot a Boldogságos Szűz kőszöntő imádságok szönek át. Az ébresztő testvér az anyagi kőszöntés szavaival ébreszti minden reggel rendtársait: Ave Maria. A felébredt szerzetes ugyanezt válaszolva letérdel az ágya elé s elmond

három Üdvözlégy Máriát, melyhez hozzáfűzi ezt a fohászt: „Ó Asszonyom, ó Anyám, a Te szent és szeplőtelen fogantatásod által eszközöld ki, hogy testben tiszta s lélekben szent legyek.”

A közös reggeli imádság az Urangyala, melyhez csatlakozik a „Gaude Dei Genitrix, Virgo Immaculata...” kezdetű ősrégi pálos imádság.

Minden közös imádságot ezzel a kis zárókönyörgéssel fejeznek be: „Mária, Kegyelme Anyja, Irgalmasság Anyja, az ellenségtől oltalmaz minket és halálunk óráján fogadj be bennünket. Jézus, Ki Szüztől születél, legyen dicsőség Neked az Atyával és éltető Szentlélekkel együtt mindörökkön-örökké. Amen.”

Napközben minden tagnak el kell végeznie a szent olvasóból öt tizedet és a lorettói litániát.

Ennek a máriás lelkületnek első vetülete a rendi liturgiában mutatkozik meg. A Boldogságos Szűz zsolozsmája, külön Mária-votívmisék, gyönyörű himnuszok, sequentiák és külön Mária-ünnepek gazdagítják a pálos liturgikus életet. Mindezekhez csatlakoznak fényes Mária-ünnepek és nagyszabású Mária-körmenetek sok ezer hívő részvételével.

A rendi szónokok szinte versenyezve beszélnek a Boldogságos Szűzről. Számos neves szónoka volt a Rendnek, kiknek kiváló beszédei nyomtatásban is megmaradtak a régebbi időkben is. A rendi szónokoknak és hitvitázóknak sajátos és kedvelt témája a szeplőtelen fogantatás, amit jóval a hittétel kihirdetése előtt már hirdettek és védtek.

Az írás eszközét is felhasználják, hogy a Szent

Szűz tisztelete terjedjen. Számos könyvet írtak és adtak ki a rendtagok a B. Szűzről.

Egyesületeket, Konfraternitásokat szerveztek és szerveznek a B. Szűz tiszteletére. Csaknem minden kolostorral kapcsolatban működött és működik ma is vagy egy Szentolvasó társulat vagy Mária-kongregáció.

Számos Mária búcsújáró helyet gondozott a Pálosrend. Ezek közül igen sok országos hírűvé vált. A hívek kedvelték és igen nagy számmal látogatták. (Mária-Nosztra, Mária-család, Mária-völgy, Csatka, Csenstochowa stb.)

Voltak festő, szobrász, építő tagjai is a rendnek, kik vászonra festették, kőbe, fába építették szeretetüket a Szent Szűz iránt.

Bárhon jelenik meg pálos szerzetes, magával viszi a Magyarok Nagyasszonya és a csenstochowai Fekete Madonna gyönyörű képét.

A pálos szerzetes Mária-tisztelő. A pálos szerzetesi lelkület máriás lelkület. Minden pálos tudja és érzi, hogy a Boldogasszony gyermeke. Hogy a Szűzanya különös kegye és szeretete alatt áll. Hogy a Boldogságos Szűz anyja, Akinek a szeretetét és tiszteletét magával kell vinnie, bárhon jár. Az égi Édesanyáról mindig meg kell emlékeznie, bárhon legyen is. Mindig és mindenhol eszébe kell forgatnia, hogy a Boldogságos Szűz kegyéből lett pálos szerzetessé, hogy az Ő ajándéka ez a főlemelő kiválasztás és hivatás.

Minden igazi pálos az Ő hűséges szolgálatával és ragaszkodásával igyekszik meghálálni a Boldogságos Szűznek e nagy kegyelmét.

P. Csellár Jenő O. S. P.

REMETE SZENT PÁL MISZTIKÁJA

Remete Szent Pál egyike az Egyház misztikus szentjeinek. A külső, rendkívüli adományok közül sajnos, rövid életrajza csak néhányat említ. Bár kilencven évig él tökéletes remeteségben, a világtól teljesen elszakadva Thébaisz pusztaságában, mégis „régóta tudja”, hogy „nem messze tőle” egy másik remete él, a nevét is ismeri, pedig sohasem találkoztak még. Tudja „örök pihenésének napját”, halála óráját, tudja Szent Athanáz püspök nevét, kiről sohasem hallott, — Remete Szent Antal csodálkozik is ezen, Szent Jeromosnak róla megírt gyönyörű életrajza szerint... Olyan ismeretekkel rendelkezik tehát Remete Szent Pál, melyeket csak isteni közlés-

ből tudhatott meg. Már ezek az elszórt külső jelek is kharizmatikus adottságokat teteleznék föl, de a misztika klasszikus doktorai, Keresztes Szent János, Nagy Szent Teréz szerint is — sokkal fontosabbak a belsők. Szép litániája „altissimae contemplationi dedite”-nek szólítja Remete Szent Pált, a legmélyebb szemlélődés beavatott mesterének s nem minden alap nélkül. Szentünk ugyanis emberileg a legkínosabb életre szánta el magát. Huszonhárom éves korában vonult a pusztába, jól tudjuk, kényesítő körülmények következtében, de kilencven évig kitarzott a legtökéletesebb magányban. Csak halála napján látogatta meg Remete Szent Antal,